

L'Esc.- Quan vau començar a fer cinema?

J.P.- El meu pare i el meu oncle em van portar a l'Exposició de l'any 1929, a Barcelona. Em va agradar molt. Vaig veure que allò era per mi. Vaig fer mans i mànigues per aconseguir una càmera. Al cap d'un temps, estalviant, vaig enviar a buscar per correu una màquina de cinema. Anava amb un trípode i noi... la vaig vendre a l'avi Clos i encara la tenen. M'agradaria que me la tornessin a vendre... El projector em va costar seixanta pessetes, també a terminis... Tot això, aquesta afició, em portava moltes raons a casa, no ho volien de cap de les maneres. Per això ho tenia tot amagat al taller i a casa no hi portava res.

Recordo que les pel·lícules me les anava a buscar el pare de l'Amèlia Recadera, en Garriga, que era recader. Eren trenta metres de pel·lícula (3 tubs de 10 metres cada un) i valien deu pessetes, més dues de recader. Amb aquesta màquina havia fet pel·lícules de sota les voltes, de quan les hortolanes i els peixaters hi anaven a vendre; havia filmat també la plaça quan encara era empedrada, i vells pescadors... És una llàstima, però actualment aquestes pel·lícules ja no les tinc.

L'Esc.- Però, a part de fer pel·lícules també un encarregàveu de passar les del cinema.

J.P.- Jo ja feia cine a Can Rafel Sureda, sempre m'ha agradat molt, i les màquines encara més. Després, en venir Mn. Salvador, va posar el cine a Can Panxo i va dir-me si volia tenir cura de les màquines. En venir Mn. Joan fèiem el cine a Ca les Monges. Quan vam deixar Ca les Monges vam anar al cine «Cacauet», que era el primer cinema que hi va haver a l'Escala. Ja en «Manel de la mà esguer-

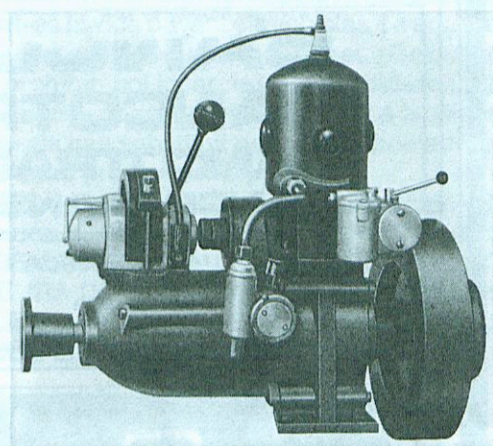
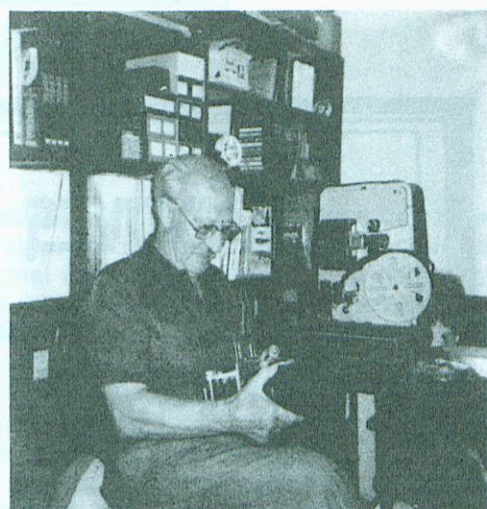
rada» hi havia fet anar la màquina a mà, quan encara la llum es feia amb carburo. Allà vam fer pel·lícules molt bones, fins que a l'any 1964 vaig plegar definitivament.

L'Esc.- Recordeu alguna anècdota?

J.P.- Recordo que «retallar escenes» portava molta feina. El dissabte a la nit havíem de passar la pel·lícula per al mossèn i ell deia: «Talli, talli». Parava la màquina i au, a tallar. «A veure, a veure, talli, talli...», i així anàvem fent... Era una murga... Tenia una bobina molt grossa que tot eren petons, abraçades i noies una miqueta escotades, no us penseu que hi anessin gaire!... De bobines així en tenia dues, una la vaig deixar a «Pekin» per proves, i no me la van tornar; l'altra la vaig deixar a una altra persona que tenia una màquina manual i s'hi entretenia, també l'he perdut.

L'Esc.- Dintre el camp de la cinematografia, heu fet alguna cosa més?

J.P.- Als anys 70 amb en Clos vàrem fer alguns muntatges. I també amb en Clos, en Bruguera i d'altres que ara no recordo, vàrem organitzar el primer concurs de fotografia, em sembla que era l'any 1963. Aquests concursos varen continuar una colla d'anys, i finalment es van acabar com s'acaben moltes coses en aquest poble, per cansament, manca de temps...

RODOMA.

